

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **O. Ž.**, zast. JUDr. Janou Kudrnovou, advokátkou, se sídlem Na Hradbách 3, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 10. 2007, č. j. 43 Cad 168/2007 - 9,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 10. 2007, č. j. 43 Cad 168/2007 - 9, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 10. 2007, č. j. 43 Cad 168/2007 - 9, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 4. 2007, č. X, jímž žalovaná zamítla žádost stěžovatelky o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 15 %.

V kasační stížnosti stěžovatelka uvádí, že žalobu proti rozhodnutí žalované podala dne 7. 6. 2007 u Okresního soudu v Ostravě, tedy u soudu věcně a místně nepříslušného. Z hlediska ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), však byla žaloba dle stěžovatelky podána včas. Dále stěžovatelka uvádí, že Okresní soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 9. 2007, č. j. 57 C 194/2007 – 23, řízení zastavil, a stěžovatelku v souladu s § 72 odst. 3 s. ř. s. poučil, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí může podat žalobu u Krajského soudu v Ostravě ve správním soudnictví s tím, že v takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy tato došla soudu v občanském soudním řízení. Stěžovatelka v souladu s učiněným poučením podala dne 27. 9. 2007 žalobu

ve správním soudnictví u Krajského soudu v Ostravě. K žalobě přiložila usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. 9. 2007, č. j. 57 C 194/2007 - 23.

Stěžovatelka namítá, že Krajský soud v Ostravě se vůbec nezabýval přiloženým usnesením Okresního soudu v Ostravě a nezkoumal splnění podmínek § 72 odst. 3 s. ř. s. Jeho usnesení je proto nezákonné a je splněn kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Žaloba byla podána včas, Krajský soud v Ostravě neměl žalobu odmítnout, nýbrž ji řádně projednat. Z uvedených důvodů stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření ke kasační stížnosti poukazuje na režim § 72 odst. 3 s. ř. s., ztotožňuje se se stěžovatelkou a uzavírá, že žaloba původně podaná dne 7. 6. 2007 u Okresního soudu v Ostravě, a v návaznosti na jeho usnesení o zastavení řízení poté dne 27. 9. 2007 podaná ke Krajskému soudu v Ostravě, je podle jejího názoru žalobou podanou včas dne 7. 6. 2007.

Z obsahu správního a soudního spisu zjistil Nejvyšší správní soud následující údaje relevantní pro řízení o kasační stížnosti:

Dne 13. 4. 2007 zamítla žalovaná žádost stěžovatelky o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava - město ze dne 2. 4. 2007, stěžovatelka není plně invalidní, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 15 %.

Dne 7. 6. 2007 byla Okresnímu soudu v Ostravě doručena žaloba stěžovatelky, v níž žádal o zrušení rozhodnutí žalované a vyhovění žádosti o plný invalidní důchod.

Okresní soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 9. 2007, č. j. 57 C 194/2007 - 23, řízení pro nedostatek věcné příslušnosti zastavil, a stěžovatelku v souladu s § 72 odst. 3 s. ř. s. poučil, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí může podat žalobu u Krajského soudu v Ostravě ve správním soudnictví s tím, že v takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy tato došla soudu v občanském soudním řízení.

Stěžovatelka v souladu s učiněným poučením podala dne 27. 9. 2007 žalobu ve správním soudnictví u Krajského soudu v Ostravě, který tuto zamítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. s odůvodněním, že napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno dne 20. 4. 2007 a žalobu bylo třeba podat do dvou měsíců, tj. nejpozději do 20. 6. 2007. Žaloba však byla podána až dne 27. 9. 2007, což Krajský soud v Ostravě vyhodnotil jako opožděné.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.) a tuto kasační stížnost podala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). V kasační stížnosti uplatňuje důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích tohoto uplatněného kasačního důvodu a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s. zní: *Jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.*

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud závažným způsobem pochybil při posuzování včasnosti žaloby, podané původně stěžovatelkou nesprávně k okresnímu soudu v občanském soudním řízení.

V souzené věci bylo rozhodnutí žalované stěžovatelce doručeno dne 20. 4. 2007. Dvoutměsíční lhůta pro podání žaloby dle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. tedy skončila dne 20. 6. 2007. Stěžovatelka podala žalobu dne 7. 6. 2007 u Okresnímu soudu v Ostravě. Žaloba zcela zjevně napadala rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, tedy rozhodnutí vydané v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a k jejímu projednání byl věcně příslušný krajský soud jako soud rozhodující ve správním soudnictví (§ 3 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 7 odst. 1 s. ř. s.). Okresní soud v Ostravě nebyl věcně příslušný k projednání žaloby proti rozhodnutí žalované a proto řízení v souladu s ustanovením § 104b odst. 1 o. s. ř. usnesením ze dne 11. 9. 2007, č. j. 57 C 194/2007 – 23, zastavil a stěžovatelku v souladu s § 72 odst. 3 s. ř. s. poučil o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení o zastavení řízení u okresního soudu. Stěžovatelka v souladu s učiněným poučením (a tím také v souladu s § 72 odst. 3 s. ř. s.) podala dne 27. 9. 2007 žalobu ve správním soudnictví u Krajského soudu v Ostravě, čímž při datu původního podání žaloby u Okresního soudu v Ostravě dne 7. 6. 2007, učinila zadost požadavku na včasnost podané žaloby.

Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou pro nesprávné posouzení otázky včasnosti podané správní žaloby, a proto usnesení Krajského soudu v Ostravě podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Věc mu současně věc vrátil k dalšímu řízení, v němž je Krajský soud v Ostravě podle odst. 3 téhož ustanovení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Ostravě v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu